

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KOŃCZYNA

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

Zaproponujemy Wam dzisiaj trochę gimnastyki. Wstańcie, wyprostujcie się i spójrzcie w dół. Co widzicie na samym końcu siebie? Czyżby KOŃCZYNY? A teraz unieście w górę ręce, wyciągnijcie je nad sobą i spójrzcie na nie. Co tym razem widzicie na samym końcu siebie? Znow KOŃCZYNY! Nazwa KOŃCZYNA powstała od słowa KONIEC. KOŃCZYNA stała się KOŃCZYNA, a więc ręką lub nogą, dopiero w XIX w., ale sam wyraz jest znacznie starszy. Od XVI do XIX w. KOŃCZYNA było to ‘coś najdalszego; ostatek, kraniec, kres, koniec’: „Miasto było przepełnione cudzoziemcami z różnych kończyn świata” – pisał XIX-wieczny badacz i historyk kultury Kazimierz Chłędowski. „Ujrzeni przed sobą południową kończynę wyspy” – to przytaczany przez Witolda Doroszewskiego cytat z pism Teodora Tadeusza Jeża, dziś wyglądający jak „humor zeszytów szkolnych”.